

Ral·li marià, motos de romiatge

Què se li ha perdut a un grup de motoristes al santuari de Torreciutat? S'ho preguntaren els qui es van trobar amb aquestes motos de cross plenes de fang el passat 27 d'abril. La visita a la Mare de Déu de Torreciutat no va ser casual, la porten fent tres generacions de motoristes des de fa més de 30 anys.

19/05/2014

Tot va començar quan el fill d'Eduardo Durá va tenir un accident de trànsit molt greu i els metges no li donaven cap possibilitat de tirar endavant. Eduardo, juntament amb el seu amic Ramón López, van demanar a la Mare de Déu la seva curació, quan només un miracle el podia salvar, van prometre fer una romeria cada any si se'n sortia. Inexplicablement el fill de l'Eduardo va començar a recuperar-se fins quedar totalment sa.

En Ramón i l'Eduardo eren molt aficionats a les motos i van decidir fer un romiatge amb moto al Santuari de Torreciutat per agrair a la Mare de Déu la curació d'en Joan. Es van unir amb els seus amics i des de llavors no han deixat d'acudir cada any a donar les gràcies a la Mare de Déu. El grup cada vegada és més gran. El formen amics d'amics, fills, amics dels fills, nebots... Fins a tres generacions.

El grup varia cada any, en moltes ocasions han pelegrinat fins a 40 motoristes. Gairebé tots repeteixen i els que vénen per primera vegada es queden enganxats per successives edicions. Eduardo i Ramon no van deixar d'anar-hi cada any fins que van morir, el 2012, explica el seu fill Toni.

Ara és en Toni qui organitza la marxa de motos, que surt de Tarragona un divendres a les 9 del matí per arribar a El Grado (Osca) el dissabte a la nit. Dos dies sencers recorrent pistes, camps i camins de muntanya que no se'ls resisteixen per molt enfangats o costeruts que siguin. També cal arriscar-se amb les inclemències del temps, si bé aquest any hi ha hagut més sol que pluges. No falten algunes parades a ermites per resar a la Mare de Déu un misteri del rosari i les parades d'avituallament per reposar forces.

Una fita important en aquests 37 anys ha estat la incorporació d'algunes dones a l'expedició. La María i la Carlota expliquen que els va costar fer-se un lloc en aquest grup majorment masculí, però al final van aconseguir convèncer-los, tot i que ells continuen sent majoria.

Tots coincideixen en què el millor de la romeria és que gaudeixen entre amics, els riures i com diu en Carles "en aquesta excursió el de menys és la moto, el millor és la companyonia, l'ambient". En Marc que és el primer any que participa en el romiatge comenta que ha estat "una passada" i afegeix, "tot i les caigudes no m'ho penso perdre l'any que ve".